

Cmentarzyk przy kościele biskupa i męczennika

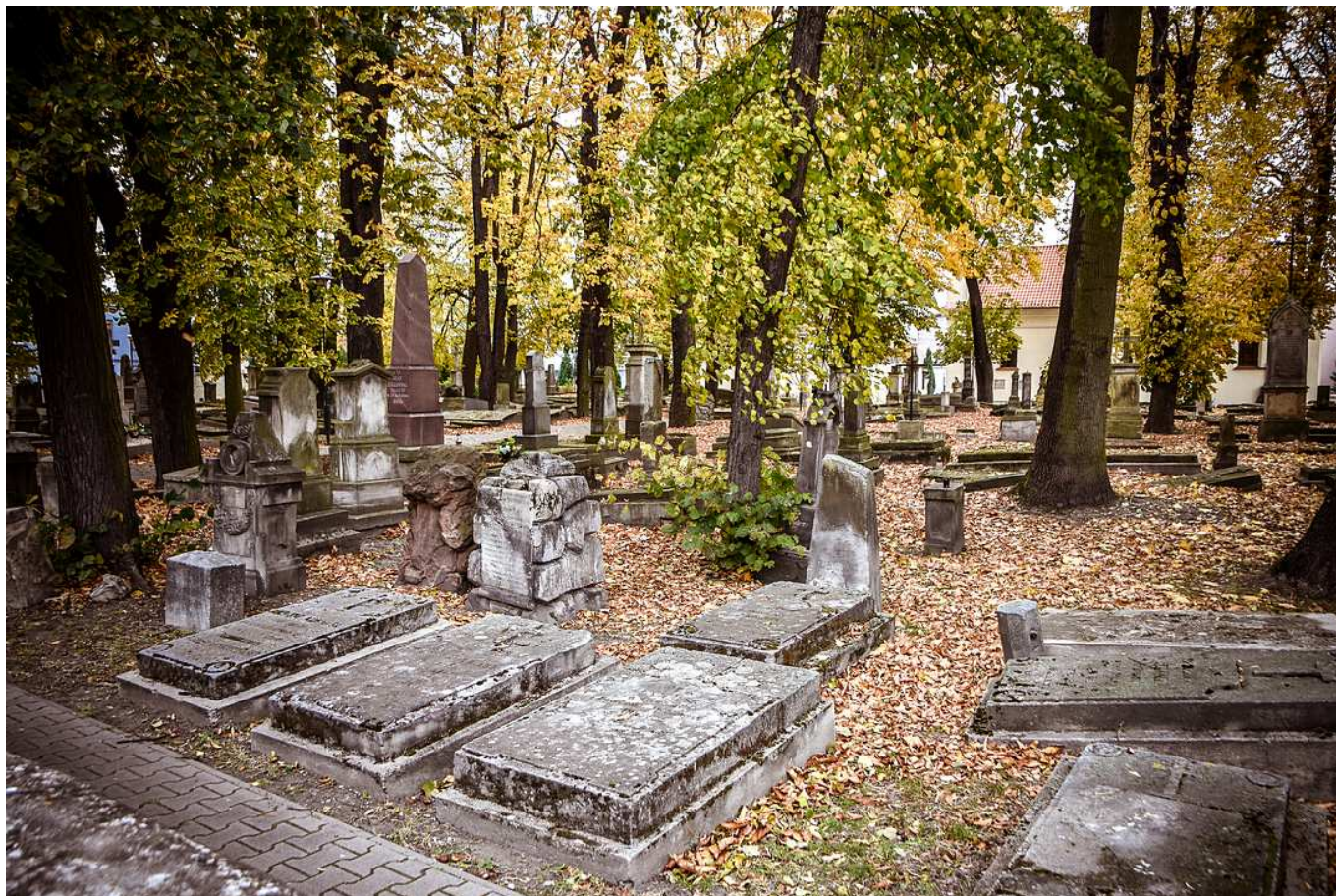
data aktualizacji: 2021.10.29 autor: Sławomir Burzyński

(Fot. Sławomir Burzyński)

Cmentarz św. Stanisława przy ulicy Rawskiej to najstarszy z istniejących cmentarzy w Skierniewicach. Pochówki na nim zostały zakończone w 1914 roku.

Cmentarz św. Stanisława należy do dziesięciu najstarszych nekropoli w Polsce. Pierwsze pochówki odbyły się tu w 1530 roku, jednak najstarszy z czytelnych napisów, jaki dotrwał do dziś, pochodzi z 1842 roku. Znajduje się na grobie Franciszka Szyndlera, „dziedzica wsi Kamiona”, który jest jednym z około 360 zachowanych nagrobków.

W 1720 r. prymas Stanisław Szembek na miejscu drewnianej świątyni ufundował murowany, barokowy kościół, który otrzymał wezwanie jego patrona – św. Stanisława biskupa. W latach 1779-1918 przykościelny cmentarz pełnił funkcję miejskiej nekropolii, jednak zmarłych w zasadzie nie grzebano już od 1914 roku. Oficjalnie cmentarz zamknięto dopiero w 1945 roku.

Przy ulicy Rawskiej spoczywa pierwszy prezydent Skierniewic, zmarły w 1892 roku Zygmunt Pietrusieński, a przy głównej alejce zwraca uwagę okazały grobowiec rodziny Bindrów – leży w nim m.in. zmarły w 1852 roku Józef Binder „obywatel tutejszy”, Rozalia z Bindrów Aufschlak, „obywatelka w wieku lat 58” zmarła w roku 1879 czy Franciszek Binder, zmarły w 1905 roku „były podleśny, obywatel m. Skierniewice”.

Grobowiec stojący obok wieńczy zamyślony aniołek – inskrypcja głosi, że tu „spoczywają zwłoki” zmarłego w 1886 roku 11-letniego Aleksandra Mackiewicza oraz żyjącej zaledwie trzy tygodnie Felicyi Mackiewicz, która odeszła 20 września 1877 roku.

Na uwagę zasługuje też grób Ignacego Abramowicza (zm. w 1874 r.), powstańca z 1830 r. „Kapitana Gwardyi Artyleryi Konnej”, grobowiec Viktora Bernarda Vacquereta (zm. w 1869 r.), byłego oficera wojsk Napoleona i kawalera Orderu Legii Honorowej, płyta nagrobna Mateusza Morawskiego, którą ufundował „swemu wiernemu słudze” feldmarszałek książę Aleksander Bariatyński czy żeliwny pomnik poświęcony Bolesławowi Janowi Baumanowi (zm. w 1847 r.).

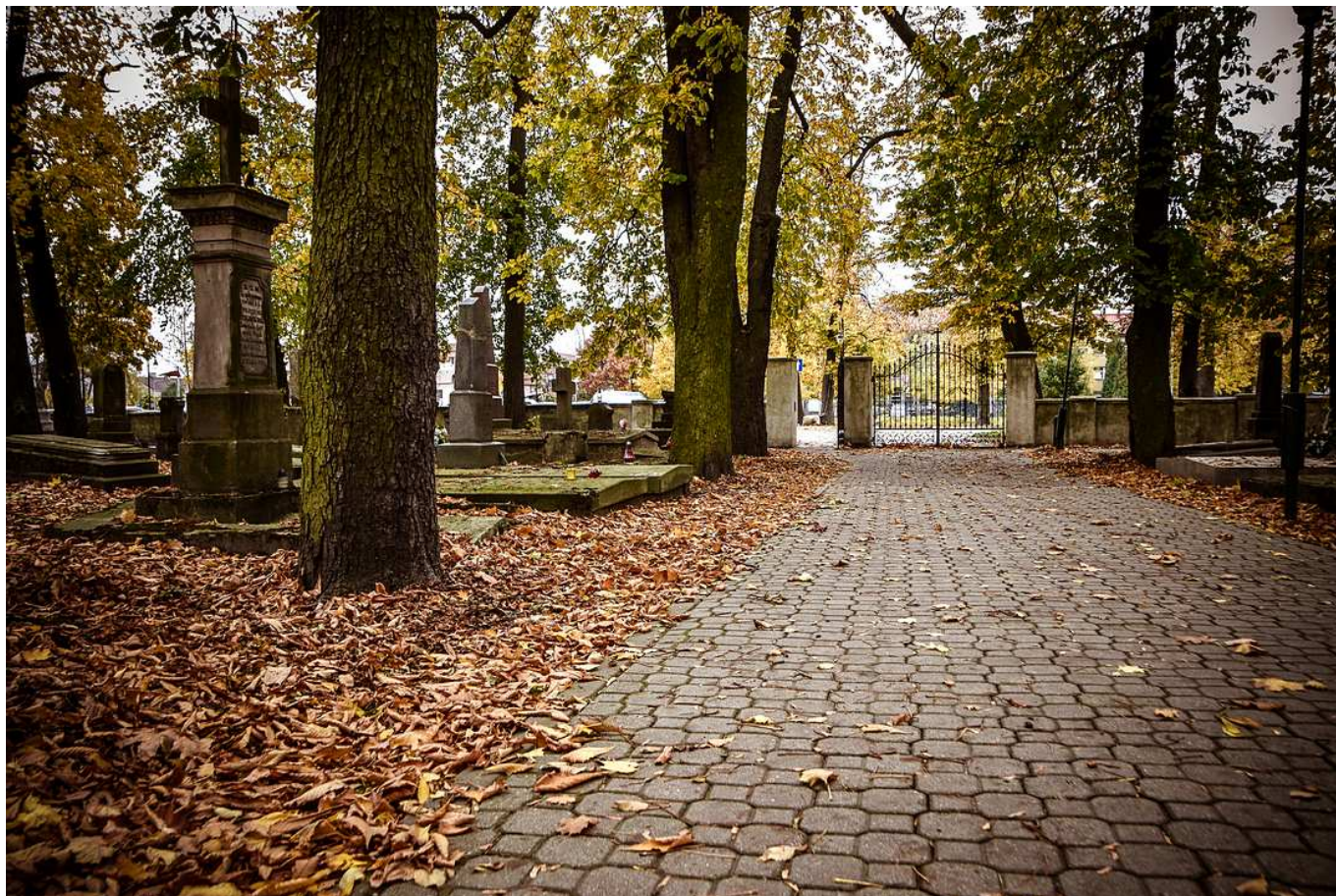
Pochówki przy ulicy Rawskiej zakończono w 1914 r., ponieważ w 1911 został założony nowy, funkcjonujący do dziś cmentarz pw. św. Józefa przy ulicy Koziętulskiego.

W połowie lat 60. kosztem aż dwóch trzecich 2-hektarowej powierzchni cmentarza utworzono rozległy skwer przy ulicy Rawskiej (potem przecięty aleją Niepodległości oraz w części zajęty przez budynek, w którym obecnie mieści się szkoła i Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie), ale ekshumacje były wtedy prowadzone bardzo niestarannie i podczas niedawnej budowy parkingu pod trawnikiem odkryto liczne ludzkie szczątki.

Nad wpisaną do rejestru zabytków nekropolią opiekę roztacza Towarzystwo Przyjaciół Skierniewic, pieniądze zebrane z kwest przeznaczając na renowację nagrobków.

- Obecnie odnowiliśmy mniej grobów niż zamierzaliśmy, ponieważ dysponowaliśmy jedynie ubiegłoroczną dotacją z miasta w wysokości 10 tysięcy złotych i kilkuset złotymi z kwesty, która w 2020 roku odbyła się jedynie w formie przelewów - mówi Jacek Stępowski, prezes TPS.

Zdjęcia: Sławomir Burzyński

Źródło: <https://nekrologi.eglos.pl/aktualnosci/item/39530-cmentarzyk-przy-kosciele-biskupa-i-meczennika>